

30

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 stycznia 1963 r.

w sprawie przystąpienia Rumunii, Finlandii, Nowej Zelandii, Ekwadoru i Republiki Środkowo-Afrykańskiej do Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, Protokołu dodatkowego do tej Konwencji odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej oraz Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, podpisanych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 15 Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, art. 9 Protokołu dodatkowego do tej Konwencji odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej oraz art. 34 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, podpisanych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 42, poz. 216), następujące państwa w podanych niżej terminach złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do powyższych aktów międzynarodowych:

Rumunia dnia 26 stycznia 1961 r.

z następującymi zastrzeżeniami, które należy uważać za przyjęte wobec braku sprzeciwu trzeciej części Umawiających się Stron:

Konwencja dotycząca ułatwień celnych dla turystyki: „Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami art. 21 ust. 2 i 3 Konwencji. Rumuńska Republika Ludowa stoi na stanowisku, że spór dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji może być poddany arbitrażowi tylko za zgodą wszystkich stron w sporze i że arbitrami mogą być tylko osoby wyznaczone jednomyślnie przez strony w sporze”.

Protokół dodatkowy do Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, odnoszący się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej: „Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami art. 15 ust. 2 i 3 Protokołu Dodatkowego. Rumuńska Republika Ludowa stoi na stanowisku, że spór dotyczący interpretacji i stosowania Konwencji może być poddany arbitrażowi

tylko za zgodą wszystkich stron w sporze i że arbitrami mogą być tylko osoby wyznaczone jednomyślnie przez strony w sporze”.

Konwencja celna w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych: „Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami art. 40 ust. 2 i 3 Konwencji. Rumuńska Republika Ludowa stoi na stanowisku, że spór dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji może być poddany arbitrażowi tylko za zgodą wszystkich stron w sporze i że arbitrami mogą być tylko osoby wyznaczone jednomyślnie przez strony w sporze”.

Finlandia dnia 21 czerwca 1962 r.

z następującym zastrzeżeniem do Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, które należy uważać za przyjęte wobec braku sprzeciwu trzeciej części Umawiających się Stron:

„i) Niezależnie od postanowień artykułu 3 Rząd Finlandii będzie mógł wydawać specjalne przepisy mające zastosowanie do osób zamieszkałych w krajach skandynawskich;

ii) Biorąc pod uwagę odpowiednie przepisy ustawodawstwa fińskiego, Rząd Finlandii będzie stosował postanowienie art. 10 ust. 2, jeśli chodzi o punkt c), do turystów w wieku poniżej lat 21”.

Nowa Zelandia dnia 17 sierpnia 1962 r.

Ekwador dnia 30 sierpnia 1962 r.

Republika Środkowo-Afrykańska dnia 15 października 1962 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz